

L kapitola 24.

[1] Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. [2] Nalezly však kámen od hrobu odvalený. [3] Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. [4] A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. [5] Zachvátil je strach a sklonily se tvář k zemi. Ale oni jim řekli: "Proč hledáte živého mezi mrtvými? [6] Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, [7] že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát." [8] Tu se rozpomenuly na jeho slova, [9] vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním. [10] Byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakobova a s nimi ještě jiné, které pověděly apoštolům. [11] Těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim. [12] Petr se rozběhl ke hrobu, nahlédl dovnitř a uviděl tam ležet jen plátna. Vrátil se v údivu nad tím, co se stalo. [13] Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, [14] a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. [15] A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. [16] Ale něco jako by bránilo jejich očí, aby ho poznali. [17] Řekl jim: "O čem to spolu rozmlouváte?" Oni zůstali stát plni zármutku. [18] Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: "Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!" [19] On se jich zeptal: "A co to bylo?" Oni mu odpověděli: "Jak Ježíš Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, [20] naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. [21] A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. [22] Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu [23] a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. [24] Někteří z nás pak odešli ke hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli." [25] A on jim řekl: Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! [26] Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a vejít do slávy?" [27] Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. [28] Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. [29] Oni ho však začali přemlouvat: "Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje." Vešel tedy a zůstal s nimi. [30] Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. [31] Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. [32] Řekli si spolu: "Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?" [33] A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. [34] Ti jim řekli: "Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi." [35] Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb. [36] Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich [a řekl jim: "Pokoj vám."]. [37] Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. [38] Řekl jim: "Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? [39] Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně." [40] To řekl a ukázal jim ruce a nohy. [41] Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: "Máte tu něco k jídlu?" [42] Podali mu kus pečené ryby. [43] Vzal si a pojedl před nimi. [44] Řekl jim: "To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech." [45] Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. [46] Řekl jim: "Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; [47] v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. [48] Vy jste toho svědky. [49] Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti." [50] Potom je vyvedl až k Betanii, zvedl ruce a požehnal jim; [51] a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe. [52] Oni před ním padli na kolena; potom se s velikou radostí vrátili do Jeruzaléma, [53] byli stále v chrámě a chválili Boha.